

Publicerad 2009-08-27 21:54 av Hannadraken

Så sant som sant kan bli just innan någon värderat sanningen.

Coincidentia oppositorum

En datoranimering mätte ljudet i den stora Hallgrimskirkje och registrerade varje akustisk rörelse som grafiska mönster över skärmen. Oregelbundna mönster bytte av varandra i färg och form. Jag stannade fascinerad vid konstverket. Längre stod jag där och bara lät denna interaktiva upplevelse drabba mig. Men så anade mitt öga ett igenkännbart mönster centrerat i monitorn. Bokstäver som trädde fram. Ett tydligt "Jag" följdes av ett inte fullt så tydligt "är". Efter detta fortsatte de vita fläckarna utan möjlighet att uttyda några fler ord.

Jag log för mig själv och tänkte att det nog var gud själv som viskat där i valven. Tanken fyllde mig med en bubblande känsla av fnitter. Som om jag fått se en liten hemlighet just där och då. Efter någon minut var bokstäverna inte längre skönjbara. Och mitt förnuft tog över tankarna och jag förstod med självklarhet att denna effekt måste vara ditprogrammerad, just för att en sådan som jag skulle få något att fundera över.

Jag satte mig ner en stund i kyrkbänken och mediterade då insikten slog mig med kraft.

Varför i hela friden skulle någon ha programmerat in den texten - här i Hallgrimskirkje - på svenska?

Jag log mot de nakna vita valven och valven log mot mig.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hannadraken med Poeter.se id #21512 innehar upphovsrätten